

Što ja očekujem?

Čekanje, iščekivanje je nešto što se provlači kroz sav naš osobni, obiteljski i društveni život...Svaki od nas, dakle, napose u ovome vremenu priprave za Božić, može se zapitati: što ja očekujem? Čemu, u ovom trenutku moga života, moje srce stremi?

27.11.2011.

Danas, na Prvu nedjelju došašća, Crkva započinje novu liturgijsku godinu, novi hod u vjeri koji nam s jedne strane daje spominjati se

dogadaja Isusa Krista a s druge nas usmjerava k njegovu konačnom ispunjenju.

Upravo u znaku te dvojake perspektive živimo vrijeme došašća, upravljajući svoj pogled bilo na prvi dolazak Sina Božjega, kada se rodio od Djevice Marije, bilo na njegov ponovni dolazak u slavi, kada će doći "suditi žive i mrtve", kao što molimo u Vjeronanju. Htio bih se sada kratko osvrnuti na tu sugestivnu temu "iščekivanja", jer je riječ o duboko ljudskom aspektu, u kojem vjera postaje, tako reći, jedno s našim tijelom i našim srcem.

Čekanje, iščekivanje je nešto što se provlači kroz sav naš osobni, obiteljski i društveni život.

Iščekivanje je prisutno u bezbroj situacija, od najmanjih i najbanalnijih pa do najvažnijih, koje nas obuhvaćaju potpuno i u dubini. Tu mislimo, među ostalim, na

očekivanje prinove od strane roditelja; zatim na čekanje rođaka ili prijatelja koji nam dolazi u posjet izdaleka; mislimo isto tako - kada je riječ o mladim ljudima - na očekivanje ishoda nekog presudnog ispita ili razgovora za posao; u prisnim odnosima, na očekivanje susreta s ljubljenom osobom, odgovora na pismo ili na prihvaćanje oprostjenja... Moglo bi se reći da je čovjek živ sve dok nešto iščekuje, sve dok je u njegovu srcu živa nada. I čovjek se prepoznaje po njegovim očekivanjima: naš duhovni i moralni "uzrast" može se mjeriti onim što iščekujemo, onim čemu se nadamo.

Svaki od nas, dakle, napose u ovome vremenu priprave za Božić, može se zapitati: što ja očekujem? Čemu, u ovom trenutku moga života, moje srce stremi? I to se pitanje može postaviti na razini obitelji, zajednice, naroda. Što, mi svi zajedno, očekujemo? Što je ono što ujedinjuje

naše težnje, što nas povezuje? U razdoblju neposredno prije Isusova rođenja, u Izraelu je bilo vrlo snažno prisutno očekivanje Mesije, to jest Pomazanika, potomka kralja Davida, koji će jednom zauvijek osloboditi narod od svakog moralnog i političkog ropstva i uspostaviti Božje kraljevstvo.

No nitko nije mogao ni zamisliti da bi se Mesija mogao roditi od skromne djevojke kao što je to bila Marija, zaručnica Josipa pravednoga. Čak ni ona to nije mogla zamisliti, a ipak u njezinu srcu je očekivanje Spasitelja bilo tako veliko, njezina vjera i njezina nada su bili tako gorljivi, da je On mogao naći u njoj dostojnu majku. Uostalom, sâm ju je Bog pripravio, prije vjekova. Postoji neka tajanstvena podudarnost između Božjeg očekivanja i iščekivanja Marijina, koja je bila stvorenje "puno milosti", potpuno raspoloživa za naum ljubavi Svevišnjega. Naučimo

od nje, žene došašća, živjeti svakodnevne geste s novim duhom, sa osjećajem dubokog iščekivanja, koje jedino Božji dolazak može ispuniti.

Vatikan, Nedjelja, 28. studenog 2010.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/sto-ja-ocekujem/](https://opusdei.org/hr-hr/article/sto-ja-ocekujem/)
(27.03.2025.)